

ring fra? Er det ikke netop en beskrivelse af hverdagen, som den er? Og ville det ikke være en mulighed for at få mere stabilitet, at et privat firma kunne levere den samme hjælper alle dage i træk?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg må sige til alle spørgere undtagen hr. Thor Pedersen, at jeg faktisk har svaret på spørgsmålet. Jeg talte udtrykkelig om, at vi ved fra hjemmehjælpens sager, at noget af det, de ældre har været mest kede af, var, når der ikke kom den samme. Jeg kan jo ikke blive ved med at stå og sige tingene her tre gange. Jeg har sagt, at jeg er enig, og at vi erkender, at det er et problem. Jeg må så sige til fru Ester Larsen: Nu er der jo ingen absolut garanti for, at en privat virksomhed ville være i stand til år efter år at sende den samme hjemmehjælper ud til et ældre menneske, lige så lidt som det offentlige er det.

Det er et hårdt job at være hjemmehjælper. Det giver slitage, og der er mange frustrationer i det også, og det er noget af det, jeg mener man kunne imødekomme ved at prøve at ændre på nogle af hjemmehjælpens opgaver i de kommuner, der nu forsøger det. Lad os nu se, hvordan de forsøg udvikler sig. Det var måske også en idé, inden vi nu afgør sagen, at høre, hvad de ældre i de pågældende kommuner har ment om det. Skulle vi dog ikke lige lade dét komme frem, inden vi én gang for alle herinde i de hellige haller har fundet ud af, om det er en god idé eller det er en dårlig idé. Undskyld, at jeg kaster dét ind i debatten, men vi taler så gribende om de ældres behov.

Til hr. Thor Pedersen: Jo, valgmuligheder ligger også i, at – som det sker i øjeblikket – f.eks. Værløse Kommune indrykker en annonce og siger: Vi har de og de hjemmeservicevirksomheder, som vi i kommunen siger god for og blåstempler. Deri ligger selvfølgelig, at hvis den ældre så ikke er tilfreds med den rengøring, som Hanne kommer og laver – Hannes Hjemmeservice – så kan Kurts Hjemmeservice træde til, eller en anden kan træde til. Jeg vil meget gerne give ældre mennesker, der har mulighed for at foretage et valg, denne valgmulighed. Men jeg understreger stadig væk, at dette sker under hatten af en kommunes ansvar over for sine borgere, og det tror jeg i og for sig heller ikke der er nogen der egentlig har noget imod.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 261

14) Til statsministeren af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Mener statsministeren, at privat medproduktion på hjemmehjælpsområdet kan betyde friere valg for de ældre, en mere effektiv konkurrence, en øget kvalitet af ydelserne og en større klarhed i opgaveløsningen til gavn for de enkelte brugere?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Dobbeltarbejde er ikke en god ting. Erhvervsministeren har for et øjeblik siden deltaget i en spændende debat. Den har jeg lyttet til. Jeg kan bekræfte, at en god og ordentlig hjemmehjælp, der giver vore ældre borgere i kommunerne tryghed og kvalitet, også for regeringen er et helt afgørende mål, men at det er kommunerne, der har kompetencen.

Jeg kan også bekræfte, at en række forsøg er blevet udført. Jeg kender ikke detaljerne, men jeg er i den lykkelige situation, at også socialministeren er til stede her i salen.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Når vi drøfter spørgsmålet her, så vil jeg gerne minde om, at ifølge bistandsloven er privat merproduktion jo mulig. Ifølge bistandsloven er det kommunens ansvar at sørge for, at ældre og andre, der ikke selv kan varetage alle opgaver i det daglige, skal have den fornødne hjælp, og det er kommunens ansvar at sørge for, at det sker på forsvarlig vis. Men det er ikke sådan, at det skal være kommunen selv, der udfører opgaverne. Den kan godt overlade opgaverne til andre, men den har ansvaret for, at de bliver udført på forsvarlig vis.

Hvorvidt det er en god idé eller ej at overlade det til andre, kan man jo ikke svare ja eller nej på. Det afhænger jo af, hvad borgernes behov er, og det afhænger af lokale forhold. Det er jo bl.a. derfor, vi har det lokale selvstyre.

Men det betyder jo ikke, at vi så kan sige, at den lov, vi har, bare én gang for alle er den rigtige lov. Det kan godt være, at borgerne får nogle andre behov, der ikke uden videre kan tilgodeses gennem den lov, vi har. Det er jo en af grundene til, at Folketinget i enstemmighed i 1992 vedtog en forsøgsbestemmelse i bistandsloven, der netop giver mulighed for at lave forsøg i de enkelte kommuner med andre former for samarbejde mellem det offentlige og det private. Indtil videre har Søllerød Kommune fået tilla-